

Bestyreren for det nævnte Institut afgiven Indberetning som Motivering for Indstillingen anført, at Betjent Madsen havde gjort sig skyldig i gentagne Lydighedsnægtelser, gentagne grove Pligtforsømmelser samt Injurier mod en af Institutets Assisterer. Efter at der var blevet foretaget en disciplinær Undersøgelse, ved hvilken der fremkom saadanne Oplysninger, at Betjent Madsens Forbliven ved Instituttet maatte anses for umuliggjort, indgav Betjent Madsen selv Ansøgning om Afsked med Pension paa Grund af Svagelighed, i hvilken Henseende han henviste til, at hans Nervesystem var saa svækket, at han følte, at han ikke længere kunde varetage sin Stilling paa tilfredsstillende Maade. Da hans Forhold saavel i den almindelige Tjeneste som i specielle Tilfælde med Hensyn til Obduktion af Lig paa Instituttet har været af den Art, at den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid maa siges at være svækket, har Finansministeriet tiltraadt, at Betjent Madsen, der er omtrent 58 Aar gammel, og som har været ansat som Betjent ved Instituttet fra 1. Juni 1911, afskediges, og at der i Henhold til Tjenestemandslovens § 61 søges tillagt ham en Pension lig Halvdelen af den ham ordinært tilkommende Pension + Tillæg i Forhold til denne Halvdel. Det tilføjes, at den Betjent Madsen ordinært tilkommende Pension vilde have udgjort 1 317 Kr. 50 Øre aarlig foruden Konjunktur- og Dyrtidstillæg.

Til 6. d. Grænseovergendarm af 2. Grad Christiansen er gentagne Gange, ogsaa efter at der er givet ham Advarsel, kommet for sent til Tjeneste, ligesom han ogsaa har forladt sin Tjeneste uden Tilladelse og i øvrigt har gjort sig skyldig i anden Tjenesteforseelse og Beruselse.

Idet bemærkes, at der som Følge af de saaledes foreliggende Tjenesteforseelser, som den paagældende har erkendt sig skyldig i, og i Overensstemmelse med derom afgiven Indstilling fra Grænsegendarmeriet af 27. Marts 1926, er meddelt ham Afsked af Grænsegendarmeriets Tjeneste fra Udgangen af Maj Maaned s. A. at regne, skal man foreslaa, at det med Henhold til § 61 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 bestemmes, at der ikke skal tilkomme ham Pension.

Til 6. e. Plejer Mads Petersen der er født den 10. August 1890, har været ansat som Plejer først ved Sindssygehospitalet i Viborg fra den 1. November 1916 til den 1. Juli 1919, derefter fra det nævnte Tidspunkt ved Sindssygehospitalet i Nykøbing. Under Tjenesten ved det sidstnævnte Hospital har han gentagne Gange gjort sig skyldig i tjenstlige Forseelser, blandt andet ved oftere at møde for sent til Tjeneste og en enkelt Gang ved at møde stærkt beruset til Nattjeneste omtrent 8 Timer for sent. For disse Forseelser er der to Gange skriftligt meddelt ham alvorlige Advarsler med Tilkendegivelse af, at han i Tilfælde af ny tjenstlig Forseelse uvægerlig vilde blive afskediget uden Pension. Sidste Gang blev han endvidere ikendt en Bøde af 10 Kr.

I Skrivelse af 4. December 1926 har Hospitalet indberettet, at Plejeren atter har gjort sig skyldig i alvorlige tjenstlige Forseelser, og efter at der har været afholdt Politiforhør i Medfør af Tjenestemandslovens § 17, er der fremkommet følgende Oplysninger:

Plejeren indrømmer, at have sovet paa sin Nattevagt Natten til den 3. December 1926, men anfører til sin Undskyldning, at han slet ikke havde sovet den foregaaende Dag, der var Valgdag.

Plejeren tilstaar, at han den 4. August 1926 ved en Forglemmelse er udeblevet fra sin Hjemmevagt. Han tør endvidere ikke benægte, at han ogsaa tidligere er udeblevet fra Hjemmevagten, men vil hævde, at han da forud har indhentet Tilladelse fra Over- sygeplejersken til at stille en Mand for sig. At saadan Tilladelse skulde være indhentet, er dog ikke bekræftet ved det under Forhøret iøvrigt fremkomme.

Idet bemærkes, at der som Følge af de nævnte Tjenesteforseelser og under Hensyn til de tidligere meddelte gentagne Advarsler er meddelt Plejer Mads Petersen Afsked fra Udgangen af Marts Maaned 1927, skal man foreslaa, at det med Henhold til § 61 i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd bestemmes, at der ikke skal tilkomme ham Pension.